

دوشنبه 22 آذر 1395 - 12 ربيع الاول 1437 - 12 دسامبر 2016

مرجع عالیقدر تشیع، میرزا حبیب الله رشتی در سال 1198 ش (1234 ق) در املش گیلان به دنیا آمد.

حلت مراجع بزرگ ه فقه کتب "مدنا حسب الله رشتی" (1273 ش)،

مرجع عالیقدر تشیع، میرزا حبیب الله رشتی در سال 1198 ش (1234 ق) در املش گیلان به دنیا آمد. وی پس از یک درگیری که با خان منطقه پیدا کرد، راهی قزوین شد و نزد شیخ عبدالکریم ایروانی شاگردی نمود تا این که در 25 سالگی به اجتهاد دست یافت. ایشان سپس برای استفاده از معارف دینی، راهی نجف اشرف شده و از محضر فقیه بزرگ، شیخ محمدحسن نجفی، صاحب جواهر و شیخ مرتضی انصاری فیض برد. میرزا حبیب الله رشتی پس از ارتحال شیخ انصاری از جمله ارکان مرجعیت بود ولی هیچ گاه خود را برای ریاست حوزه معرفی نکرد و وجوه شرعی را قبول ننمود. در حلقه درس میرزای رشتی شاگردان فاضل بسیاری شرکت می کردند که حضرات آیات عظام: علامه سید محمدکاظم یزدی، آقا ضیاءالدین عراقی، میرزا حسین نایینی، شیخ عبدالله مازندرانی، شیخ فضل الله نوری و سید ابوالحسن اصفهانی و... از آن جمله اند. همچنین آثار متعددی از این فقیه وارسته و مرجع جلیل بر جای مانده که بدایع الافکار، الالتقاط، الامامه و الاجتماع الامر و النهی و... از کتب ارزشمند ایشان می باشد. سرانجام میرزا حبیب الله رشتی در 22 آذر 1273 ش برابر با 14 جمادی الثانی 1312 ق در 75 سالگی در نجف اشرف رخ در نقاب خاک کشید و در یکی از حجره های صحن مطهر علوی به خاک سپرده شد.

مهاجرت علمای تهران به ری معروف به "مهاجرت صغری" (1283 ش) در اثر فراگیر شدن ظلم و فساد و فقر و قحطی، در اواخر سلطنت مظفرالدین شاه قاجار، علما که از وضع موجود به شدت رنج می بردند، جهت اصلاح اوضاع و فشار به دولت، تصمیم به مهاجرت از تهران به حرم حضرت عبدالعظیم در شهر ری گرفتند. این سفر که در 22 آذر ماه 1284 ش برابر با 16 شوال 1323 صورت گرفت به مهاجرت صغری شهرت یافت و در ابتدا شامل دو هزار نفر بود. پس از چند روز، به تعداد متحصنین افزوده گشت و از ده هزار تن فراتر رفت. وعاظ و خطبا دائماً بر منبر رفته و از استبداد حکومت عین الدوله، صدر اعظم وقت، سخن می گفتند و خواستار تشکیل عدالت خانه می شدند. مظفرالدین شاه با مشاهده وخامت اوضاع، درصدد حل قضیه برآمد و سرانجام با خواسته آنان که تاسیس عدالتخانه در کلیه شهرهای ایران، اجرای قوانین اسلام در سراسر کشور، عزل موسیونوژ رئیس بلژیکی گمرک ایران و نیز عزل علاءالدوله حاکم ظالم تهران، موافقت نمود. این تحصن سرانجام در 22 دی 1284 ش به پایان رسید و با ادامه مبارزه توسط علما و مردم، مظفرالدین شاه مجبور شد فرمان مشروطه را در چهاردهم مرداد ماه 1285 ش امضا کند.

تصویب قانون استخدام کشوری (1301 ش) تا سال 1301 شمسی مقررات و روش خاصی که حاکم بر امور استخدامی سازمان های دولتی باشد وجود نداشت. انتخاب و انتصابات بدون ضابطه انجام میشد. نخستین بار در سال 1301 شمسی قانون استخدام کشوری در مجلس تصویب شد که قانون مذکور مشتمل بر 5 فصل و 74 ماده بوده اولین سازمانی که طرح طبقه بندی مشاغل را پیاده کرد نفت کشور بود. این قانون به تدریج دچار تغییرات زیادی شد. تحولات قانون استخدام کشوری تحول در قانون سال 1301 در دو دوره صورت گرفت. اول از سال 1301 تا 1320 و دیگری از سال 1320 تا 1340 که در هر دوره تغییرات اساسی روی میزان حقوق و مقرری ها و حقوق بازنشستگی انجام شده و باعث افزایش آن ها شد. تشکیل سازمان امور اداری و استخدامی و تصویب قانون استخدام کشوری در سال 1345، اولین مرحله در اعمال مدیریت صحیح منابع انسانی در بخش دولتی است ادغام سازمان امور اداری و استخدامی و سازمان برنامه و بودجه و تولد سازمان مدیریت و برنامه ریزی در سال 1379، یکی از مهمترین تحولات در این راستا ارزیابی می شود.

تغییر متمم قانون اساسی و تفویض و انتقال مقام سلطنت ایران به "رضاخان سوادکوهی" (1304 ش) پس از مدت ها تلاش برای قدرت طلبی و تغییر حکومت توسط رضاخان، سرانجام در نهم آبان 1304 ش مجلس مؤسسان که برای انتقال سلطنت از سلسله قاجار به خاندان پهلوی تشکیل شده بود، مأموریت خود را با تغییر اصولی از قانون اساسی انجام داد. 22 آذر 1304 مجلس مؤسسان با تغییر 4 اصل از متمم قانون اساسی، سلطنت را به رضاشاه و اعقاب وی تفویض کرد؛ تصمیمی که سرآغاز تغییر و تحولات زیادی در عرصه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جامعه ایرانی شد. به این ترتیب 153 سال حاکمیت شاهان قاجار بر ایران خاتمه یافت و حکومت 53 ساله رژیم پهلوی به طور رسمی از این روز آغاز شد. ویژگی های مشترک سلاطین قاجار به ویژه در سال های آخر آن و نیز پهلوی، استبداد داخلی، بی کفایتی و فرمان برداری آنان از دولت های بیگانه بود. رضاخان میرپنج که یک درجه دار ارتش بوده و با توطئه و کمک انگلیس، در سال 1299 ش دست به کودتا زده بود، زمام امور را به دست گرفته و در این روز، رسماً شاه ایران شد. او در 15 اردیبهشت سال بعد، پس از مراسم تاج گذاری، تاسیس سلسله پهلوی را اعلام کرد. رژیم دیکتاتوری پهلوی نیز به دلیل وابستگی به قدرت های بیگانه و نیز روا داشتن ظلم و ستم فراوان بر مردم ایران، در بهمن 1357 در پی پیروزی انقلاب اسلامی، سرنگون گردید.

ولادت رسول خاتم پیامبر اکرم (ص) بنابر قول اهل سنت (سال عام الفیل) سرانجام پس از قرن ها، انتظار عالم خلقت به سر آمد و بزرگ هدایتگر انسانها پا به عرصه وجود نهاد. برترین مخلوق خدا ظاهر شد، باران «رحمة للعالمین» باریدن گرفت، چشمه رافت و هدایت فیضان کرد و نور

محمدي عالم ملك و ملكوت را منور نمود. در شهری که شرافتش را از و لادت او دریافت کرد، چشم به جهان گشود: «لا اقسام بهذا البلد، و انت حل بهذا البلد: ای پیامبر چون تو در این شهر هستی به این شهر قسم می خورم.» امام علی(ع) در رابطه با مکان تولد پیامبر فرموده اند: «مولده بمكة» مکه این شهر امن خدا، زادگاه آخرین سفیر الهی بر خلائق گردید. شهری که بواسطه دعای ابراهیم محل امان و امن همه موجودات اعم از نبات و حیوان و انسان گردید: «و اذ قال ابراهيم رب اجعل هذا البلد آمنا» تعبیر قرآن در آیات ابتدای سوره بلد نشان می دهد که مکه به خاطر اقامت پیامبر در این شهر و تولدشان در آن، شرافت یافته و مورد قسم خداوند واقع گشته است. ولادت رسول اکرم را در عام الفیل معادل سال 570 میلادی گفته اند. روز ولادت ایشان 17 ربیع الاول بود. امام علی (ع) در خطبه ای میلاد پیامبر(ص) را اینگونه توصیف می کنند: «کریمای میلاده» پیامبری که برای کرامت بخشیدن به انسانها مبعوث شده و غایت بعثت او انحصار در تتمیم مکارم اخلاقی دارد، میلاد او نیز همواره با کرامت و به دور از هر دنائت و پستی بوده است. برنامه انبیاء تکریم انسانهاست. و چون دین اسلام اتم و اکمل ادیان است و پیامبر -اکرم انبیاء- برای تتمیم کرامتها پا به عرصه وجود نهاده است، لذا در عالم وجود، میلادی کریم تر از این میلاد رخ نداده است. چ با میلاد پیامبر(ص) حوادث شگرف و تحولات عجیبی در زمین و آسمان پدید آمد. در روایتی از امام صادق(ع) نقل شده که ابلیس در آسمان های هفتگانه رفت و آمد می کرد وقتی عیسی(ع) متولد شد ابلیس از سه آسمان محروم گردید، و در چهار آسمان دیگر آمد و شد داشت و با تولد پیامبر اکرم(ص) از رفت و آمد هفت آسمان محروم و ممنوع گردید و ستارگان آسمان، شیطان را از آسمان می رانند. حوادثی نیز در زمین رخ داد. از جمله آنها به لرزه درآمدن ایوان کسری و فرو ریختن چهارده کنگره آن، خاموش شدن آتشفشان فارس، خشک شدن دریاچه ساوه، سرنگون شدن بتها و اتفاقات دیگری که در کتب تاریخ اسلام به تفصیل بیان شده است.

درگذشت احمد بن حنبل، پیشوای مذهب حنبلیها (241 ق) احمد بن حنبل بن هلال در ربیع الاول سال 164 ه. ق در بغداد متولد شد. وی از اصحاب امام شافعی بود و هزاران حدیث می دانست. عده ای از جمله محمد بن اسماعیل بخاری و مسلم بن حجاج نیشابوری از وی اخذ حدیث کردند. از جمله آثار احمد بن حنبل می توان کتاب العلل، کتاب التفسیر، کتاب الزهد و کتاب الایمان را نام برد. وی بنیان گذار مذهب حنبلیه از مذاهب چهارگانه اهل سنت است. احمد بن حنبل در صبح روز جمعه 12 ربیع الاول سال 241 ق در 77 سالگی در بغداد درگذشت. گویند: اُبْهت تشییع جنازه وی چنان بود که در آن روز، 20 هزار تن از نصاری، یهود و مجوس به دین اسلام گرویدند.

تولد "گوستاو فلوبر" نویسنده معروف فرانسوی (1821م) گوستاو فلوبر یکی از نویسندگان طراز اول فرانسه، در 12 دسامبر 1821م در شهر روان فرانسه به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی راهی پاریس شد و به فراگیری علم حقوق، پرداخت. فلوبر از جوانی به ادبیات عشق می ورزید، از این رو حقوق را رها کرد و برای رهایی از سر و صدای پاریس، در ویلایی در منطقه ای طبیعی، زندگی را ادامه داد. وی در طی این سالها آثاری را به نگارش درآورد و به شهرت فراوانی رسید، هرچند مخالفت هایی را نیز برانگیخت. هنر فلوبر در نوع خود بی نظیر است. او گرچه آثار متعددی ندارد لیکن همان چند کتابش هر يك از شاهکارهای جهان ادب به شمار می رود. در دورانی که رمانتیسم و احساس گرایی اوج ترقی خود را می پیمود، فلوبر در ترویج رئالیسم و واقع بینی و حقیقت جویی تلاش فراوانی نمود و موفقیت زیادی نیز به دست آورد. در چشم فلوبر فقط متفکرین و هنرمندان، آدم حساب می شوند زیرا در نظر او هیچ چیز به قدر معرفت، ارزش ندارد و هنر نیز در قاموس او چیزی جز راه وصول به معرفت نیست. او معتقد است که عقاید مذهبی و فلسفی، دستخوش تبدیل و زوال است و تنها هنر، ثابت و پایدار می باشد. هنر با انگیختن احساس زیبایی پرستی، در دنیا نفوذ می کند و حتی خود قادر است دنیای تازه ای بسازد که همان شاهکار هنری است. فلوبر در واقع خط رابط یا نقطه پیوندی است میان دو عصر که جریان رمانتیسم رابه رئالیسم وصل می کند. در شیوه انشایی فلوبر، کلمه ها بسیار بجا و مناسب و در جای صحیح نشانده شده است. تجسم و برجستگی وصفها، بسط معانی و مفاهیم و دقت وسواس و وجدان هنری و زیرکی فراوان در تجزیه و تحلیل، فلوبر را از استادان مسلم جهان در فن داستان نویسی ساخته است. درباره وی گفته اند: نخستین هنر فلوبر در نویسندگی که به محض نظر افکندن به آثارش به چشم می خورد، قالب و شکل داستان است که نزد نویسندگان، کم نظیر است و نزد عامه مردم، نامرئی. در واقع قدرت اثر، چنان خوانندگان را تحت تسلط خود قرار می دهد که بی آن که باور داشته باشند، حتی در قعر وجودشان رسوخ می یابد، همچون خورشید که نابینایان را گرم می کند، بی آن که نورش را به چشم ببینند. برخی از آثار فلوبر بدین قرارند: تربیت احساساتی، نوامبر، مکاتبات در 13 جلد، مهمان نواز و مهم ترین اثرش با نام مادام بواری. گوستاو فلوبر سرانجام در 8 مه 1880م در 59 سالگی جان سپرد.